

Bilemezsin Hancı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mayıs 2021

Hüznü...

Yalnızlığından tanırım ben
Tanrısal bir içgüdü ve acı
Tarifsiz zamanlardan geçiyorum, hancı.
Yol yakın ya da uzak
Hem ne olacak eğer ki ben varsam
Ya da yok addedildiğim
Düş pembesi bir gerçek miyim ben?

Bir varmışım bir varmışım ki kendime:
Hicaz makamında serkeşliğim
Kim demiş hem kim demiş?
Mutluluk uğramaz mıymış semtime?

Bilemezsin hancı
Çünkü yerlisinin bu dünyanın mizacının
Bense yabancı bir yolcuym
Kendime tutsak ve uzak.
Yalnızlığın kıyılarına serili
Bir çakıl taşı gibi
Elbet yürürken ceplerimden düşen her biri:
Ah, hancı, ah!
Bir kayboldum ki zamanında
Şimdi tüm uğraşımdır
Varmak elbet içimdeki bilinmezliğin kapısına.

Kovulduğum nice kapı ki
Beni benden irak tutan kimse
Kimsesizliğim de ürkütmesin seni
Olmaz mı hiç sahip çıkan yüreğime?

Düştüm yola nazlı günün esaretinde
Geceye düştüm sonra bir yıldızın şemali ile
Bir kaydım ki ansızın
Kuyruğummuş meğer ayağıma dolanan

Sandım ki;
Hicvi yalnızlığın
Ve işte kendime tutsak ömrün son demi
Dertlendiğim ne ki, hancı?
Derlediğim şiiirlerden sor beni.

Sen hancısın bense yorgun bir han misali
İçimde kaç oda kaç şiiir...
İçerlediğim değil artık üç beş kişi.
İçtiğimse şu buz gibi şerbeti
Siman da pek tanıdık hancı
Bilemedim önceleri
Sen ki;
İçime tutulası aynanın ta kendisi
Sevgi ve inanç şükre delalet
Rabbimin eşliğinde gideceğim bunca yol
İzin verdiği kadar felek...